

## தலைவ(தகப்ப)னாகிய மோசே - பாகம் 2



தேவனாகிய கர்த்தர் மோசேயைக் கொண்டு, இஸ்ரவேல் மக்களை எகிப்தில் இருந்து மீட்டு இரட்சிப்பதற்காக எவ்வாறு அழைத்தார் என்பதையும், அந்த உன்னதமான பணிக்காக அவர் எவ்வாறு தன்னை அர்ப்பணித்தார் என்பதையும் பாகம் ஒன்றில் கண்டோம். இவ்விரண்டாம் பாகத்தில் அவர் இஸ்ரவேல் மக்களை தலைவனாகவும், தகப்பனாகவும் இருந்து எவ்வாறு வழிநடத்தினார் என்பதை காண்போம். இஸ்ரவேல் மக்களை பல்வேறு இன்னல்களுக்கு, வாதைகளுக்கு பிறகு, பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியை பலியிட்டு, கடினப்பட்டிருந்த பார்வோனின் இருதயத்தை உடைத்தெறிந்து, எகிப்தியரின் வெள்ளியையும் பொன்னையும் பெற்று, **“இஸ்ரவேல் புத்திரர் ராமசேசை விட்டுக் கால்நடையாய்ப் பிரயாணம்பண்ணி, சுக்கோத்துக்குப் போனார்கள்; அவர்கள், பிள்ளைகள்தவிர ஆறுலட்சம் புருஷராயிருந்தார்கள். அவர்களோடே கூடப் பல ஜாதியான ஜனங்கள் அநேகர் போனதும் அன்றி, மிகுதியான ஆடுமாடுகள் முதலான மிருகஜீவன்களும் போயிற்று. எகிப்திலிருந்து அவர்கள் கொண்டு வந்த பிசைந்தமாவைப் புளிப்பில்லா அப்பங்களாகச் சுட்டார்கள்; அவர்கள் எகிப்தில் தரிக்கக்கூடாமல் துரத்திவிடப்பட்டதினால், அது புளியாதிருந்தது; அவர்கள் தங்களுக்கு வழிக்கென்று ஒன்றும் ஆயத்தம்பண்ணவில்லை. இஸ்ரவேல் புத்திரர் எகிப்திலே குடியிருந்த காலம் நானூற்றுமுப்பது வருஷம். நானூற்றுமுப்பது வருஷம் முடிந்த அன்றைத்தினமே கர்த்தருடைய சேனைகள் எல்லாம் எகிப்து**

**தேசத்திலிருந்து புறப்பட்டது.**, (யாத்திராகமம் 12:37-41). இப்படி மிக அருமையாக, தேவ வழிநடத்துதலின்படி எகிப்தை விட்டு புறப்பட்ட இஸ்ரவேல் ஜனங்களை, **“அவர்கள் இரவும் பகலும் வழிநடக்கக்கூடும்படிக்கு, கர்த்தர் பகலில் அவர்களை வழிநடத்த மேகஸ்தம்பத்திலும், இரவில் அவர்களுக்கு வெளிச்சங்காட்ட அக்கினிஸ்தம்பத்திலும் அவர்களுக்கு முன் சென்றார். பகலிலே மேகஸ்தம்பமும், இரவிலே அக்கினிஸ்தம்பமும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து விலகிப்போகவில்லை.”** (யாத்திராகமம் 13:21,22). இங்கு அருமையாக மோசேயின் தலைமையில் ஆண்டவர் இஸ்ரவேல் மக்களை மீட்டெடுத்து, அடிமையான எகிப்தில் இருந்து சுதந்திரமான பாலும் தேனும் ஓடும் கானான் தேசத்திற்கு வழி நடத்தினார். இங்கு அவர்கள் தொடர்ந்து ஆண்டவர் கூறியபடி, மோசேக்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்திருப்பார்களானால், கானானை சில நாட்கள் அல்லது மாதங்களுக்குள்ளாக அடைந்திருக்கலாம். ஆனால் அவர்களோ தங்கள் முரட்டாட்டத்தினால், கீழ்ப்படியாமையினால் 40 வருடங்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்த பின்னரே கானானை அடைந்தனர். ஆகிலும் அந்த 40 வருட காலமும் ஆண்டவர் மோசேயை உபயோகித்தார். ஆம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், மோசே தன்னை ஒரு தலைவனாக, தகப்பனாக முன்னிறுத்தி, இஸ்ரவேல் மக்களை 40 வருட காலம் சிதறாமல், யார் கையிலும் அடிமைப்படாமல், அவர்கள் கர்த்தரை விட்டு விலகினாலும் அவர்களுக்காக மன்றாடி மறுபடியும் அவர்களை கர்த்தரிடம் திருப்பி, இவ்வாறு தலைவனாக, ஆசாரியனாக, தீர்க்கதரிசியாக எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தகப்பனாக இருந்து அவர்களை வழிநடத்தினார். அவற்றை ஒவ்வொன்றாக நாம் பின்வருமாறு காண்போம்.

முதலாவது, அவர்கள் விடுதலை பெற்று பிரயாணப்பட்ட சில மணி நேரங்களில், அவர்கள் சிவந்த சமுத்திர ஓரமாய் வருகையில் பார்வோன் தங்களை பின்தொடர்வதை கண்டு பயந்தார்கள். **“பார்வோன் சமீபித்து வருகிறபோது, இஸ்ரவேல் புத்திரர் தங்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப்பார்த்து, எகிப்தியர் தங்களுக்குப் பின்னே வருகிறதைக் கண்டு, மிகவும் பயந்தார்கள்; அப்பொழுது இஸ்ரவேல் புத்திரர் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்கள்.”** (யாத்திராகமம் 14:10). இங்கு இஸ்ரவேல் மக்கள் கர்த்தரை நோக்கி கூப்பிட்டாலும், **யாத்திராகமம் 14:11,12** வசனங்களில், **“அன்றியும் அவர்கள் மோசேயை நோக்கி: எகிப்திலே பிரேதக்குழிகள் இல்லையென்றா வனாந்தரத்திலே சாகும்படிக்கு எங்களைக் கொண்டுவந்தீர்? நீர் எங்களை எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணினதினால், எங்களுக்கு இப்படிச் செய்தது என்ன? நாங்கள் எகிப்திலே இருக்கும்போது, நாங்கள் எகிப்தியருக்கு வேலை செய்ய எங்களைச் சும்மா விட்டுவிடும் என்று சொன்னோம் அல்லவா?**

நாங்கள் வனாந்தரத்திலே சாகிறதைப்பார்க்கிலும் எகிப்தியருக்கு வேலைசெய்கிறது எங்களுக்கு நலமாயிருக்குமே என்றார்கள்.“ நேற்று வரை அவர்கள் எகிப்தில் இருந்தாலும், அவர்கள் உயிருக்கு பாதிப்பில்லாதிருந்தது, ஆனால் இப்பொழுது தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து வந்துவிடும் என்ற அச்சத்தில், எகிப்தில் பார்வோனும் எகிப்தியரும் கண்டு அச்சப்படும் விதத்தில், பத்து வித வாதைகளை நடத்தி தங்களை அருமையாக புறப்பட பண்ணின கர்த்தரின் செயல்களை இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் மறந்து, மோசேயுடன் முறையிட்டனர்.

ஆனால் மோசேயோ கர்த்தரை பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டவராக, “அப்பொழுது மோசே ஜனங்களை நோக்கி: பயப்படாதிருங்கள்; நீங்கள் நின்றுகொண்டு இன்றைக்குக் கர்த்தர் உங்களுக்குச் செய்யும் இரட்சிப்பைப் பாருங்கள்; இன்றைக்கு நீங்கள் காண்கிற எகிப்தியரை இனி என்றைக்கும் காணமாட்டீர்கள். கர்த்தர் உங்களுக்காக யுத்தம்பண்ணுவார்; நீங்கள் சுமமாயிருப்பீர்கள் என்றான்.“ (யாத்திராகமம் 14:13,14). “அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ என்னிடத்தில் முறையிடுகிறது என்ன? புறப்பட்டுப் போங்கள் என்று இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குச் சொல்லு. நீ உன் கோலை ஓங்கி, உன் கையைச் சமுத்திரத்தின்மேல் நீட்டி, சமுத்திரத்தைப் பிளந்துவிடு; அப்பொழுது இஸ்ரவேல் புத்திரர் சமுத்திரத்தின் நடுவாக வெட்டாந்தரையிலே நடந்துபோவார்கள்.“ (யாத்திராகமம் 14:15,16), என்றார். “மோசே தன் கையைச் சமுத்திரத்தின்மேல் நீட்டினான்; அப்பொழுது கர்த்தர் இராமுமுதும் பலத்த கீழ்க்காற்றினால் சமுத்திரம் ஒதுங்கும்படி செய்து, அதை வறண்டுபோகப்பண்ணினார்; ஜலம் பிளந்து பிரிந்துபோயிற்று.“ (யாத்திராகமம் 14:21). “இஸ்ரவேல் புத்திரரோ சமுத்திரத்தின் நடுவாக வெட்டாந்தரையின் வழியாய் நடந்துபோனார்கள்; அவர்கள் வலதுபுறத்திலும் அவர்கள் இடதுபுறத்திலும் ஜலம் அவர்களுக்கு மதிலாக நின்றது. இவ்விதமாய்க் கர்த்தர் அந்நாளிலே இஸ்ரவேலரை எகிப்தியரின் கைக்குத் தப்பிவித்து ரட்சித்தார்; கடற்கரையிலே எகிப்தியர் செத்துக்கிடக்கிறதை இஸ்ரவேலர் கண்டார்கள். கர்த்தர் எகிப்தியரில் செய்த அந்த மகத்தான கிரியையை இஸ்ரவேலர் கண்டார்கள்; அப்பொழுது ஜனங்கள் கர்த்தருக்குப் பயந்து, கர்த்தரிடத்திலும் அவருடைய ஊழியக்காரனாகிய மோசேயினிடத்திலும் விசுவாசம் வைத்தார்கள்.“ (யாத்திராகமம் 14:29-31). இங்கு எகிப்தில் நடப்பித்த 10 வாதைகள் மட்டும் இல்லாமல், சிவந்த சமுத்திரத்தையே ஆண்டவர் பிளந்து மோசேயின் தலைமையில் அவர்களை நடத்தினார். இதனை கண்டு பிரமித்த இஸ்ரவேல் மக்கள் கர்த்தருக்கு பயந்து, கர்த்தரிடத்திலும் அவருடைய ஊழியக்காரனாகிய

மோசேயின்னிடத்திலும் விசுவாசம் வைத்தார்கள். ஆம் கர்த்தருடைய வல்லமையை அவர்கள் பிரத்தியட்சமாய் கண்டார்கள். அதனால் அவருக்கு பயந்தார்கள். மேலும் மோசே கர்த்தருடைய ஊழியக்காரன் என்பதையும் உணர்ந்து, இந்த பிரயாணத்தில் நிச்சயமாய் கர்த்தர் தங்களை மோசேயின் தலைமையில் வழி நடத்துவார் என்பதை விசுவாசித்தனர், கர்த்தரை புகழ்ந்து பாடினர்.

ஆனால் அவர்கள் விசுவாசம், பாடல் எல்லாம் சில நாட்கள் கூட நீடிக்கவில்லை, **“பின்பு மோசே இஸ்ரவேல் ஜனங்களைச் சிவந்த சமுத்திரத்திலிருந்து பிரயாணப்படுத்தினான். அவர்கள் சூர்வனாந்தரத்துக்குப் புறப்பட்டுப்போய், மூன்றுநாள் வனாந்தரத்தில் தண்ணீர் கிடையாமல் நடந்தார்கள். அவர்கள் மாராவிலே வந்தபோது, மாராவின் தண்ணீர் கசப்பாயிருந்ததினால் அதைக் குடிக்க அவர்களுக்குக் கூடாதிருந்தது; அதினால் அவ்விடத்துக்கு மாரா என்று பேரிடப்பட்டது.”**(யாத்திராகமம் 15:22,23). இங்கு மறுபடியும் அவர்களுக்கு தேவை ஏற்பட்டது. சிவந்த சமுத்திரத்தின் தண்ணீரையே பிளந்த தேவன், தங்கள் தாகத்துக்கு தண்ணீர் தர மாட்டாரா என்ற எண்ணம் கூட இல்லாமல், **“அப்பொழுது ஜனங்கள் மோசேக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்து: என்னத்தைக் குடிப்போம் என்றார்கள்.”** (யாத்திராகமம் 15:24). இங்கு மறுபடியும் மோசே ஜனங்களின் முறுமுறுப்பிற்கு உள்ளானார். இங்கு அவர்கள் ஆண்டவரை நோக்கி முறையிடவில்லை, மோசேக்கு விரோதமாய் தான் முறுமுறுத்தனர். ஒருவேளை மோசே ஜனங்களிடம், என்னிடம் ஏன் முறையிடுகிறீர்கள், ஆண்டவரிடம் கேளுங்கள் என்று கூறி இருக்கலாம், ஆனால் அவரோ அந்த முறுமுறுப்பை ஒரு பிள்ளை தன் தகப்பனிடம் கேட்பதை போல் எண்ணி, **“மோசே கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டான்; அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேக்கு ஒரு மரத்தைக் காண்பித்தார்; அதை அவன் தண்ணீரில் போட்டவுடனே, அது மதுரமான தண்ணீராயிற்று.”** (யாத்திராகமம் 15:25). இங்கு மறுபடியும் அற்புதமாய் தங்கள் தேவைகள் சந்திக்கப்பட்டு பகலில் மேகஸ்தம்பமும், இரவில் அக்னி ஸ்தம்பமும் தங்களை வழி நடத்தியும், சில மாத பிரயாணத்தில், **“இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் ஏலிமைவிட்டுப் பிரயாணம் பண்ணி, எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்பட்ட இரண்டாம் மாதம் பதினைந்தாம் தேதியிலே, ஏலிமுக்கும் சீனாய்க்கும் நடுவே இருக்கிற சீன்வனாந்தரத்தில் சேர்ந்தார்கள். அந்த வனாந்தரத்திலே இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் மோசேக்கும் ஆரோனுக்கும் விரோதமாக முறுமுறுத்து: நாங்கள் இறைச்சிப் பாத்திரங்களண்டையிலே உட்கார்ந்து அப்பத்தைத் திர்ப்தியாகச் சாப்பிட்ட எகிப்து தேசத்திலே, கர்த்தரின் கையால்**

செத்துப்போனோமானால் தாவினை; இந்தக் கூட்டம் முழுவதையும் பட்டினியினால் கொல்லும்படி நீங்கள் எங்களைப் புறப்படப்பண்ணி, இந்த வனாந்தரத்திலே அழைத்துவந்தீர்களே என்று அவர்களிடத்தில் சொன்னார்கள்.” (யாத்திராகமம் 16:1-3). இங்கு மறுபடியும் இஸ்ரவேல் மக்கள் மோசையை சேர்த்து ஆரோனுக்கு விரோதமாகவும் முறுமுறுக்க தொடங்கினார்.

“அப்பொழுது கர்த்தர் மோசையை நோக்கி: நான் உங்களுக்கு வானத்திலிருந்து அப்பம் வருஷிக்கப்பண்ணுவேன்; ஜனங்கள் போய், ஒவ்வொரு நாளுக்கு வேண்டியதை ஒவ்வொரு நாளிலும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்; அதினால் அவர்கள் என் நியாயப்பிரமாணத்தின்படி நடப்பார்களோ நடக்கமாட்டார்களோ என்று அவர்களைச் சோதிப்பேன். ஆறாம் நாளிலோ, அவர்கள் நாள்தோறும் சேர்க்கிறதைப்பார்க்கிலும் இரண்டத்தனையாய்ச் சேர்த்து, அதை ஆயத்தம்பண்ணிவைக்கக்கடவர்கள் என்றார். அப்பொழுது மோசையும் ஆரோனும் இஸ்ரவேல் புத்திரர் எல்லாரையும் நோக்கி: கர்த்தர் உங்களை எகிப்து தேசத்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணினவர் என்பதைச் சாயங்காலத்தில் அறிவீர்கள்; விடியற்காலத்தில் கர்த்தருடைய மகிமையையும் காண்பீர்கள்; கர்த்தருக்கு விரோதமான உங்கள் முறுமுறுப்புகளை அவர் கேட்டார்; நீங்கள் எங்களுக்கு விரோதமாய் முறுமுறுக்கிறதற்கு நாங்கள் எம்மாத்திரம் என்றார்கள். பின்னும் மோசே: சாயங்காலத்தில் நீங்கள் புசிக்கிறதற்குக் கர்த்தர் உங்களுக்கு இறைச்சியையும், விடியற்காலத்தில் நீங்கள் திர்ப்தியடைகிறதற்கு அப்பத்தையும் கொடுக்கையில் இது விளங்கும்; கர்த்தருக்கு விரோதமாக நீங்கள் முறுமுறுத்த உங்கள் முறுமுறுப்புகளை அவர் கேட்டார்; நாங்கள் எம்மாத்திரம்? உங்கள் முறுமுறுப்புகள் எங்களுக்கு அல்ல, கர்த்தருக்கே விரோதமாய் இருக்கிறது என்றான்.” (யாத்திராகமம் 16:4-8). இவ்வாறாக மறுபடியும், மோசே இஸ்ரவேல் மக்களின் முறுமுறுப்புகளை எதிர்கொண்டு, அதற்காக கோபப்படாமல், தன் தலைமை நிலையில் இருந்து விலகாமல், கர்த்தரை நோக்கி பார்த்து, இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு ஒரு தகப்பனாக இருந்து, அவர்களுக்கு வான மன்னாவை அற்புதமாய் பெற்று தந்தார். ஒவ்வொரு நாள் அதிகாலையிலும், அவர்கள் கர்த்தருடைய கிருபையை, போஷிப்பை, மன்னாவின் மூலமாய் காணும்படி செய்தார். மேலும் “சாயங்காலத்தில் காடைகள் வந்து விழுந்து பாளயத்தை மூடிக்கொண்டது. விடியற்காலத்தில் பாளயத்தைச் சுற்றி பனி பெய்திருந்தது. பெய்திருந்த பனி நீங்கினபின், இதோ, வனாந்தரத்தின்மீதெங்கும் உருட்சியான ஒரு சிறிய வஸ்து உறைந்த பனிக்கட்டிப் பொடியத்தனையாய்த் தரையின்மேல் கிடந்தது. இஸ்ரவேல்

புத்திரர் அதைக் கண்டு, அது இன்னது என்று அறியாதிருந்து, ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, இது என்ன என்றார்கள்; அப்பொழுது மோசே அவர்களை நோக்கி: இது கர்த்தர் உங்களுக்குப் புசிக்கக்கொடுத்த அப்பம்.“ (யாத்திராகமம் 16:13-15) என்றார். ஆம் அவர்களுக்கு தேவையான யாவையும் மோசே தேவனிடமிருந்து பெற்று தந்தார். தகப்பன் பிள்ளையை போஷித்து, பாதுகாத்து நடத்துவதை போல், அவர்களை வழிநடத்தினார். ஆனால் அவர்களோ மோசேயின் மனநிலையை புரிந்து கொள்ளவே இல்லை.

காரணம், “பின்பு இஸ்ரவேல் புத்திரராகிய சபையார் எல்லாரும் கர்த்தருடைய கட்டளையின்படியே சீன்வனாந்தரத்திலிருந்து புறப்பட்டு, பிரயாணம்பண்ணி, ரெவிதீமிலே வந்து பாளயமிறங்கினார்கள்; அங்கே ஜனங்களுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாதிருந்தது. அப்பொழுது ஜனங்கள் மோசேயோடே வாதாடி: நாங்கள் குடிக்கிறதற்கு எங்களுக்குத் தண்ணீர் தரவேண்டும் என்றார்கள். அதற்கு மோசே: என்னோடே ஏன் வாதாடுகிறீர்கள், கர்த்தரை ஏன் பரீட்சை பார்க்கிறீர்கள் என்றான்.“ (யாத்திராகமம் 17:1,2). இங்கு மோசே ஜனங்களிடம் தேவனிடம் தண்ணீருக்காக கேட்பதை விட்டுவிட்டு, ஏன் இவ்வாறு வாதாடுகிறீர்கள் என்று கேட்டார். ஆனால் அவர்களோ, “ஜனங்கள் அவ்விடத்திலே தண்ணீர்த் தவனமாயிருந்தபடியால், அவர்கள் மோசேக்கு விரோதமாய் முறுமுறுத்து: நீர் எங்களையும் எங்கள் பிள்ளைகளையும் எங்கள் ஆடுமாடுகளையும் தண்ணீர்த் தவனத்தினால் கொன்றுபோட எங்களை எகிப்திலிருந்து ஏன் கொண்டுவந்தீர் என்றார்கள்.“ (யாத்திராகமம் 17:3). இங்கு ஜனங்கள் மோசேயின் மீது தங்கள் சூழ்நிலை நிமித்தம் குற்றம் சாட்ட நினைத்தார்களே தவிர, தேவனுக்கு கீழ்ப்படிந்து, இம்மட்டுமாய் நடத்தி வந்த தேவன், ஒவ்வொரு நாளும் போஷிக்கிற தேவன், தங்கள் தேவையை சந்திக்க மாட்டாரா என்ற உணர்வு இல்லாமல், மறுபடியும் வாதாடியும் முறுமுறுத்தும், தங்கள் இரட்சிப்பையே உதாசீனப்படுத்தி, தாங்கள் எகிப்திலேயே இருந்திருந்தால் நலமாய் இருக்கும் என்றனர். இது அவர்களின் உச்சகட்ட அறியாமையை, கீழ்ப்படியாமையை காண்பிக்கிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலும், “அப்பொழுது கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: நீ இஸ்ரவேல் மூப்பரில் சிலரை உன்னோடே கூட்டிக்கொண்டு, நீ நதியை அடித்த உன் கோலை உன் கையிலே பிடித்துக்கொண்டு, ஜனங்களுக்கு முன்னே நடந்துபோ. அங்கே ஒரேபிலே நான் உனக்கு முன்பாகக் கன்மலையின்மேல் நிற்பேன்; நீ அந்தக் கன்மலையை அடி; அப்பொழுது ஜனங்கள் குடிக்க அதிலிருந்து தண்ணீர் புறப்படும் என்றார்; அப்படியே மோசே இஸ்ரவேல் மூப்பரின் கண்களுக்கு முன்பாகச் செய்தான்.“ (யாத்திராகமம் 17:5,6). இங்கு மறுபடியும் மோசேயின்

கையினால், கர்த்தர் ஒரு அற்புதத்தை செய்து, மோசேயை அவர்கள் தங்கள் தலைவனாகவும், தகப்பனாகவும் காணும்படி செய்தார். மேலும் யாத்திராகமம் 17:8-13 வசனங்களில் “அமலேக்கியர் வந்து ரெவிதீமிலே இஸ்ரவேலரோடே யுத்தம்பண்ணினார்கள். அப்பொழுது மோசே யோசுவாவை நோக்கி: நீ நமக்காக மனிதரைத் தெரிந்துகொண்டு, புறப்பட்டு, அமலேக்கோடே யுத்தம்பண்ணு; நாளைக்கு நான் மலையுச்சியில் தேவனுடைய கோலை என் கையில் பிடித்துக்கொண்டு நிற்பேன் என்றான். யோசுவா தனக்கு மோசே சொன்னபடியே செய்து, அமலேக்கோடே யுத்தம்பண்ணினான். மோசேயும் ஆரோனும் ஊர் என்பவனும் மலையுச்சியில் ஏறினார்கள். மோசே தன் கையை ஏறெடுத்திருக்கையில், இஸ்ரவேலர் மேற்கொண்டார்கள்; அவன் தன் கையைத் தாழவிடுகையில், அமலேக்கு மேற்கொண்டான். மோசேயின் கைகள் அசந்துபோயிற்று, அப்பொழுது அவர்கள் ஒரு கல்லைக் கொண்டுவந்து அவன் கீழே வைத்தார்கள்; அதின்மேல் உட்கார்ந்தான்; ஆரோனும் ஊரும் ஒருவன் ஒரு பக்கத்திலும் ஒருவன் மறு பக்கத்திலும் இருந்து, அவன் கைகளைத் தாங்கினார்கள்; இவ்விதமாய் அவன் கைகள் சூரியன் அஸ்தமிக்கும்வரைக்கும் ஒரே நிலையாயிருந்தது. யோசுவா அமலேக்கையும் அவன் ஜனங்களையும் பட்டயக்கருக்கினாலே முறிய அடித்தான்.” இங்கு யோசுவா அமலேக்கியருடன் போரிட்டாலும், மோசேயின் கரம் தேவனை நோக்கி இருக்க வேண்டியது எவ்வளவு முக்கியம் என்பது விளங்குகிறது.

மேலும், “பின்பு கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: இதை நினைவுகூரும்பொருட்டு, நீ ஒரு புஸ்தகத்தில் எழுதி, யோசுவாவின் செவிகேட்கும்படி வாசி. அமலேக்கை வானத்தின் கீழெங்கும் இராதபடிக்கு நாசம் பண்ணுவேன் என்றார். மோசே ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அதற்கு யேகோவாநிசி என்று பேரிட்டு, அமலேக்கின் கை கர்த்தருடைய சிங்காசனத்துக்கு விரோதமாயிருந்தபடியால், தலைமுறை தலைமுறைதோறும் அவனுக்கு விரோதமாய் கர்த்தரின் யுத்தம் நடக்கும் என்றான்.” (யாத்திராகமம் 17:14-16). இங்கு மோசேயை, தொடர்ந்து ஆண்டவர் பல்வேறு விதங்களில் உபயோகிப்பதை காணலாம். எந்த கரங்களின் மூலம் ஆண்டவர் எகிப்தில் அற்புதங்களை செய்தாரோ, எந்த கரத்தை உபயோகித்து சிவந்த சமுத்திரத்தை பிறந்தாரோ, கன்மலையில் தண்ணீரை புறப்பட பண்ணினாரோ, அதே கரத்தை வைத்து நடக்கும் யாவையும் எழுதும்படியாக செய்தார். மேலும் மோசே பலிபீடத்தையும் தேவனுக்காக கட்டினார். இங்கு மோசே எவ்வாறு அயராது, இஸ்ரவேல் மக்களுக்காக காரியங்களை செய்தார் என்பதை காணலாம். ஆம், அந்த ஒரு மனிதனின் மீது தேவன் வைத்த நம்பிக்கையும், அந்த

நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாய் மோசே நடந்து கொண்டதனாலும், இஸ்ரவேல் மக்களின் சகல காரியங்களும், அது ஆவிக்குரியதாக இருந்தாலும் சரீரத்திற்குரியதாக இருந்தாலும், மோசேயின் மூலமாகவே தேவன் நிறைவேற்றினார். அவர் எவ்வாறு தேவன் தன்னை நம்பி கொடுத்த எல்லா பொறுப்புகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, தன்னையே அதற்கென அர்ப்பணித்து, சற்றும் சோர்ந்து போகாமல் உழைத்தார் என்பதை, பின்வரும் சம்பவத்தில் காணலாம்.

“தேவன் மோசேக்கும் தமது ஜனமாகிய இஸ்ரவேலுக்கும் செய்த யாவையும், கர்த்தர் இஸ்ரவேலை எகிப்திலிருந்து புறப்படப்பண்ணினதையும், மீதியானில் ஆசாரியனாயிருந்த மோசேயின் மாமனாகிய எத்திரோ கேள்விப்பட்டபோது, மோசேயின் மாமனாகிய எத்திரோ, மோசேயினாலே திரும்பி அனுப்பிவிடப்பட்டிருந்த அவன் மனைவியாகிய சிப்போராளையும், அவளுடைய இரண்டு குமாரரையும் கூட்டிக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டான். நான் அந்நிய தேசத்திலே பரதேசியானேன் என்று மோசே சொல்லி, ஒரு மகனுக்குக் கெர்சோம் என்று பேரிட்டிருந்தான். என் பிதாவின் தேவன் எனக்குத் துணைநின்று பார்வோனின் பட்டயத்துக்கு என்னைத் தப்புவித்தார் என்று சொல்லி, மற்றவனுக்கு எலியேசர் என்று பேரிட்டிருந்தான். மோசேயின் மாமனாகிய எத்திரோ மோசேயின் குமாரரோடும் அவன் மனைவியோடுங்கூட, அவன் பாளயமிறங்கியிருந்த தேவ பர்வதத்தினிடத்தில் வனாந்தரத்துக்கு வந்து: எத்திரோ என்னும் உம்முடைய மாமனாகிய நானும், உம்முடைய மனைவியும், அவளோடேகூட அவளுடைய இரண்டு குமாரரும் உம்மிடத்திற்கு வந்திருக்கிறோம் என்று மோசேக்குச் சொல்லியனுப்பினான்.” (யாத்திராகமம் 18:1-6). இங்கு எவ்வாறு மோசே, தேவனுடைய பணியின் நிமித்தம் தன் சொந்த குடும்பத்தைக் கூட, தன் சுய வாழ்வை கூட தியாகம் செய்தார் என்பதை காணலாம். மேலும், யாத்திராகமம் 18:13-16 வசனங்களில், “மறுநாள் மோசே ஜனங்களை நியாயம் விசாரிக்க உட்கார்ந்தான்; ஜனங்கள் காலமே துவக்கிச் சாயங்காலமட்டும் மோசேக்கு முன்பாக நின்றார்கள். ஜனங்களுக்கு அவன் செய்த யாவையும் மோசேயின் மாமன் கண்டு: நீர் ஜனங்களுக்குச் செய்கிற இந்தக் காரியம் என்ன? நீர் ஒன்றியாய் உட்கார்ந்திருக்கவும், ஜனங்கள் எல்லாரும் காலமே துவக்கிச் சாயங்காலமட்டும் உமக்கு முன்பாக நிற்கவும் வேண்டியது என்ன என்றான். அப்பொழுது மோசே தன் மாமனை நோக்கி: தேவனிடத்தில் விசாரிக்கும்படி ஜனங்கள் என்னிடத்தில் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு யாதொரு காரியம் உண்டானால், என்னிடத்தில் வருகிறார்கள்; நான் அவர்களுக்குள்ள

**வழக்கைத் தீர்த்து, தேவகட்டளைகளையும் அவருடைய பிரமாணங்களையும் தெரிவிக்கிறேன் என்றான்.** இங்கு பல்வேறு பொறுப்புகள் மத்தியிலும், தேவ சமூகத்தில் இஸ்ரவேல் மக்களுக்காக நிற்கிறது மட்டுமல்லாமல், காலமே தொடங்கி சாயங்காலம் மட்டும், அவர்களை நியாயம் விசாரிக்கிற நியாயதிபதியாகவும் மோசே இருந்தார். மோசே இவ்வளவாய் பிரயாசப்படுவது, இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு புரியாவிட்டாலும், மோசேயின் மாமனுக்கு நன்றாக புரிந்தது. எனவே பாரமான இப்பணியை, எளிதாக்க வேண்டிய ஆலோசனைகளை கூறினார். மோசேயும் அதை ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால் அதே வேளையில் அவர் அமைதியாக உட்கார்ந்து விடவில்லை, தொடர்ந்து இஸ்ரேல் மக்களுக்காக ஓடினார். சீனாய் மலையில் ஆண்டவரோடு 40 நாட்கள் இரவும் பகலும் தரித்திருந்து, 10 கட்டளைகள் உள்பட தேவ நியாயப்பிரமாணத்தை பெற்று, அதனை ஜனங்களுக்கு கொடுத்தார். அவருடைய பணியை தொடர்ந்து நாம் அடுத்த பாகத்தில் தியானிப்போம். இவ்வாறாக மோசே, ஜனங்களுக்காக தன்னை அர்பணித்து, தேவ பணியை ஒரு தலைவனாக, தகப்பனாக இருந்து செய்தது போல, நாமும் தேவன் நமக்கு கொடுத்திருக்கும் ஊழியத்தை, பொறுப்புகளை அர்ப்பணிப்போடு செய்ய ஆண்டவர் கிருபை பாராட்டுவாராக. ஆமென், அல்லேலுயா.